

**UCHWAŁA NR LVII/441/18  
RADY MIASTA KOŚCIERZYNA**

z dnia 31 stycznia 2018 r.

**w sprawie nadania nazwy drodze położonej w obrębie geodezyjnym 10 miasta Kościerzyna**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 13, art. 41 i art. 42 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1875 z późn. zm.) **Rada Miasta Kościerzyna na wniosek Burmistrza Miasta Kościerzyna uchwala, co następuje:**

**§ 1.** Nadaje się nazwę **ks. Jerzego Popieluszki** drodze położonej w obrębie geodezyjnym 10 miasta Kościerzyna, przedstawionej na załączniku graficznym.

**§ 2.** Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Kościerzyna.

**§ 3.** Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

Przewodniczący Rady Miasta  
Kościerzyna

**Teresa Preis**

Załącznik graficzny  
do uchwały nr LVII/441/18  
Rady Miasta Kościerzyna  
z dnia 31 stycznia 2018 r.



## Uzasadnienie

W związku ze zrealizowaną inwestycją drogową jaką była „Budowa Obwodnicy m. Kościerzyna w ciągu DK nr 20 Stargard Szczeciński-Gdynia” oraz realizacją odcinka drogi dojazdowej DD11A, który umożliwił połączenie ul. Wita Stwosza z ul. Osiedle Za Lasem oraz terenami przeznaczonymi pod inwestycje w obszarze objętym budową Obwodnicy Kościerzyna zmienił się układ dróg publicznych m. in. w rejonie tzw. Osiedla Za Lasem. Tym samym zaistniała konieczność nadania nowych nazw i przyporządkowania numeracji nieruchomości. Pozwoli to na zapewnienie prawidłowej identyfikacji położonych przy ulicy przedstawionej na załączniku graficznym nieruchomości, zgodnie z regulującym ten proces rozporządzeniem Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 9 stycznia 2012 r. w sprawie ewidencji miejscowości, ulic i adresów (Dz. U. z 2012 r. poz. 125).

Dla przedmiotowej drogi Burmistrz Miasta Kościerzyna proponuje nazwę **ks. Jerzego Popiełuszki**.

**Jerzy Popiełuszko** urodził się w Okopach k. Suchowoli, syn Władysława i Marianny z domu Gniedziejko dnia 14 września 1947 r. Na Chrzcie św. dnia 16 września 1947 r w kościele parafialnym w Suchowoli otrzymuje imię Alfons. Do szkoły podstawowej oraz do liceum uczęszcza w Suchowoli, gdzie otrzymuje świadectwo dojrzałości. 24 czerwca 1965 r. Po maturze zgłasza się i zostaje przyjęty do Seminarium Metropolitalnego w Warszawie. Szybko jednak zostaje powołany do wojska i wcielony do kleryckiej jednostki o zastrzonym regulaminie w Bartoszycach. To miejsce słynęło z tego, że przez indoktrynację polityczną chciano rujnować powołania. Eliminowano praktyki religijne, czemu nie chciał podporządkować się kleryk Jerzy Popiełuszko. Był za to surowo karany. Tryb życia wojskowego bardzo osłabił jego zdrowie. Następuje zwolnienie z wojska i powrót do seminarium 16 października 1968 r. Jednak w 1970 r. przechodzi ciężką operację. W wyniku komplikacji ociera się o śmierć. Klerycy w seminarium przez całą noc modlili się w intencji kolegi Jerzego. 13 czerwca 1971 r. – Alfons urzędowo zmienia imię na Jerzy. W końcu przychodzi ważny dzień 28 maja 1972 r. W Archikatedrze św. Jana w Warszawie, otrzymuje święcenia kapłańskie z rąk Sł. Bożego Stefana Kardynała Wyszyńskiego. Później rozpoczyna się już ciężka praca – najpierw mianowany zostaje wikariuszem parafii Św. Trójcy w Ząbkach. Następnie przeniesiony zostaje na wikariat do parafii Matki Bożej Królowej Polski w Aninie, na wikariusza do parafii Dzieciątka Jezus na Żoliborzu. Dnia 19 lutego 1979 r. otrzymuje nominację na duszpasterza Warszawskiej Służby Zdrowia. Ze względu na słaby stan zdrowia zostaje przeniesiony do duszpasterstwa przy kościele akademickim św. Anny w Warszawie, aż w końcu 20 maja 1980 r. zostaje skierowany do parafii pw. św. Stanisława Kostki na Żoliborzu jako rezydent z przeznaczeniem do duszpasterstwa specjalistycznego Służby Zdrowia. 31 sierpnia 1980 r. odprawia Mszę św. dla strajkujących hutników w Hucie Warszawa. Kolejną mszę w Hucie Warszawa odprawił dnia 14 maja 1981 r. w intencji o powrót do zdrowia Jana Pawła II. Dzień 28 lutego 1982 r. jest dniem szczególnej wagi. Rozpoczyna wtedy odprawianie Mszy św. za Ojczyznę w kościele św. Stanisława Kostki na Żoliborzu. To prowadzi do przesłuchania w prokuraturze i postanowienie wiceprokurator Anny Jackowskiej o przedstawieniu zarzutów ks. Jerzemu Popiełuszcze. Dochodzi do rewizji w mieszkaniu ks. Jerzego przy ul. Chłodnej oraz zatrzymanie w areszcie w pałacu Mostowskich, gdzie przetrzymano go 2 dni. W tym czasie Jerzy Urban rzecznik prasowy rządu pod pseudonimem Michał Ostrowski publikuje oszczerczy artykuł przeciw ks. Jerzemu Popiełuszcze („Express Wieczorny” z 27 grudnia 1983 r.), następuje eskalacja działań przeciw księdzu Jerzemu. Jest nękanym i przesłuchiwanym w Prokuraturze Okręgowej w Warszawie. 2 lipca 1984 odczytano mu zarzuty, że rzekomo „nadużywając funkcji kapłana, czynił z kościołów miejsce szkodliwej dla interesów PRL, propagandy antypaństwowej, tj. o przestępstwo z art. 194 kk w związku z art. 58”. 12 lipca 1984 r. wiceprokurator wojewódzki Anna Jackowska złożyła w Sądzie Rejonowym dla miasta stołecznego Warszawy akt oskarżenia przeciwko ks. Jerzemu Popiełuszcze. 25 września 1984 r. w Departamencie MSW w Warszawie odbyła się narada wysokich urzędników nad możliwością uciszenia księży „działających na szkodę państwa” (chodziło m.in. o ks. Popiełuszkę). Według różnych źródeł dnia 9 września 1984 r. zostaje podjęta decyzja urzędników MSW o likwidacji ks. Jerzego Popiełuszko. Był dzień 13 października 1984 r. Ks. Jerzy w towarzystwie Waldemara Chrostowskiego i Seweryna Jaworskiego udał się do Gdańska, gdzie odprawił Msze św. w Kościele św. Brygidy. Od kościoła św. Stanisława Kostki w Warszawie cały czas był śledzony przez Grzegorza Piotrowskiego, Leszka Pękałę i Waldemara Chmielewskiego, którzy jechali za nim. W drodze powrotnej z Gdańska do Warszawy, ok. godz. 24.00 w pobliżu Ostródy dokonano nieudanego zamachu na życie na życie ks. Jerzego Popiełuszki. Sprawcami byli kapitan Grzegorz Piotrowski, Leszek Pękała i Waldemar Chmielewski. 18 października 1984 r. w godzinach wieczornych ksiądz Jerzy uczestniczył we Mszy św. koncelebrowanej dla personelu medycznego w kościele Sióstr Wizytek w Warszawie, której przewodniczył ks. bp Zbigniew Kraszewski. Wieczorem odbył spowiedź u ks. Wiesława Kądzieli. Następnego dnia, 19 października,

w godzinach południowych wraz z kierowcą Waldemarem Chrostowskim przyjechał do Bydgoszczy. O godz. 18.00 odprawił nabożeństwo różańcowe w kościele świętych Polskich Braci Męczenników i odprawił Mszę św. O godz. 22-ej wracając do Warszawy, w okolicach miejscowości Przysiek k. Torunia został uprowadzony przez urzędników Ministerstwa Spraw Wewnętrznych: Grzegorza Piotrowskiego, Leszka Pękałę i Waldemara Chmielewskiego, bestialsko skatowany, przemyślnie powiązany, zamknięty w bagażniku samochodu i na tamie włocławskiej wrzucony do Zalewu Wiślanego. Naród czekał na modlitwie. Niestety, stało się najgorsze. Ciało Księdza Jerzego odnaleziono dopiero 30 października w Zalewie Wiślanym i podano tę informację do publicznej wiadomości. Uroczystościom pogrzebowym 3 listopada 1984 roku w Warszawie przewodniczył J. Em. Kard. Józef Glemp, Prymas Polski. Mszę św. koncelebrowało 6 biskupów, ponad tysiąc kapłanów. Uczestniczyło w niej kilkadziesiąt tysięcy wiernych z całej Polski. Na mocy specjalnego Dekretu Ks. Jerzy Popiełuszko został pochowany przy kościele św. Stanisława Kostki w Warszawie. Od chwili śmierci cieszy się wyjątkową czcią wiernych. Do jego grobu przybyło ponad 18 milionów ludzi, w tym papież Jan Paweł II (14 czerwca 1987 r.) i kard. Joseph Ratzinger, obecny papież Benedykt XVI (25 maja 2002 r.). Jerzy Popiełuszko został beatyfikowany w Warszawie w niedzielę, 6 czerwca 2010 r.

Tym samym podjęcie niniejszej uchwały uznaje się za zasadne.